

Arrest

nr. 72 513 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke
Integratie**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 september 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, komen op 14 juni 2010 België binnen en dienen een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 17 augustus 2010 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 13 oktober 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en worden verzoekers in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument.

Op 22 november 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 25 juli 2011 dienen verzoekers aanvullingen in.

Op 6 september 2011 geeft de arts-adviseur zijn advies inzake de gezondheidstoestand van verzoekster.

Op 14 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van 17 augustus 2010 ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.08.2010 werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 13.10.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden

Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

De arts-adviseur stelt in zijn verslag dat uit de door betrokkene voorgelegde medische attesten blijkt dat betrokkene lijdt aan verschillende aandoeningen waarvoor zij onder medicamenteuze begeleiding staat en specifiek behandeld wordt tot meerdere malen per week. Verdere behandeling en opvolging is noodzakelijk.

Betrokkene kan reizen.

Er blijkt geen medische noodzaak tot mantelzorg.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de behandlings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland van betrokkene, zijnde Kosovo.

Uit het verslag van de arts-adviseur en de gegevens opgenomen in het administratief dossier van betrokkene blijkt dat de nodige medicatie, behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Kosovo.

De arts-adviseur komt dan ook tot de conclusie dat de aandoeningen van betrokkene, hoewel zij lijdt aan een problematiek die kan beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien de nodige medicatie, behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Kosovo.

De arts-adviseur merkt op dat er voorafgaand aan het vertrek naar het herkomstland een afspraak dient gemaakt te worden om al ginder de specifieke behandeling (die aanwezig is) verder te zetten.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland van betrokkene, zijnde Kosovo:

Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat Kosovo niet beschikt over een systeem van sociale zekerheid. Echter, zolang er geen zulk systeem bestaat hoeft men niet werkend te zijn om toegang te krijgen tot de ziektezorg. Het enige criterium is geregistreerd zijn als Kosovaars burger, betrokkene kan dit aantonen met de identiteitskaart die zij in haar bezit heeft.

De gezondheidszorg in Kosovo wordt georganiseerd op drie niveaus, gekenmerkt door een toenemende graad van specialisatie. Er wordt gewerkt via een systeem van doorverwijzing en voorgeschreven medicatie op basis van de beoordeling van de geconsulteerde arts zoals dat in de meeste systemen van gezondheidszorg het geval is. Kosovo kent vooralsnog geen publieke ziekteverzekering, maar werkt met het Beveridge-model waarbij gezondheidszorg geleverd en gefinancierd wordt door de overheid vanuit het algemene budget.

Verder kan eruit het administratief dossier enkele zaken worden afgeleid.

Ten eerste verklaarde ze zelf, dmv medische attesten, dat ze reeds daar de specifieke behandeling kreeg voor één van haar aandoeningen (haar aanvraag Ster van 17.08.2010). Ten tweede verklaarde ze tijdens haar asielrelaas op 23.06.2010 (zie administratief dossier) dat ze 6000 euro had betaald om naar België te komen, wat toch een vermoeden wekt dat ze financieel draagkrachtig is. Ten derde geldt deze beslissing tot terugkeer ook voor haar man, Hij kan indien nodig zich op de arbeidsmarkt begeven om voor de eventuele extra kosten financieel bij te springen. Ten vierde verklaarde betrokkene tevens nog één broer en 5 zussen te hebben die woonachtig zijn in Kosovo, dus ook zij zouden voor eventuele extra medische kosten kunnen bijspringen.

Verder kan betrokkene beroep doen op het REAB-programma van de International Organisation for Migration (IOM). De IOM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun reïntegratie. Zo kunnen ze beschikken over microkredieten om hen te ondersteunen bij de opbouw van een nieuw leven.

Dit alles in overweging genomen bestaat er dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar Kosovo.

Derhalve

blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

(...)

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen.

(...)."

Op 22 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissingen tot bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 25 oktober 2011 deelt de stad Namen aan de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat verzoekster zich is komen aanbieden en heeft verklaard dat een nieuwe aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 1 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en zij voeren aan dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoekers voeren aan dat de motiveringsplicht geschonden is waar in de bestreden beslissing wordt overwogen dat de medische en medicamenteuze behandeling van verzoekster mogelijk is in Kosovo en dat er geen tegenindicatie is voor een terugkeer naar Kosovo. Zij verwijzen in dit verband naar een rapport van de Zwitserse organisatie voor hulp aan vluchtelingen (OSAR) over Kosovo van 2010, waarin erop gewezen wordt dat orgaantransplantatie er onmogelijk is, dat de zorgverstrekkers inzake geestelijke gezondheidszorg weinig talrijk zijn en dat de behandeling van PTSS dringend verbetering behoeft, dat er inzake geestelijke gezondheidszorg te weinig ziekenhuisbedden zijn en te weinig psychiaters, dat er maar één behandelingscentrum van geestelijke gezondheidszorg is per 220.000 inwoners en dat daarin geen therapieën worden aangeboden, dat er in Pristina wel voldoende zorg wordt aangeboden maar dat er tijdsgebrek is wegens de enorme hoeveelheid te behandelen personen.

Verzoekers verwijzen eveneens naar een ongedateerd rapport van CARITAS over Kosovo waaruit zij passages citeren over de algemene gebrekkige toestand van de gezondheidszorg in Kosovo.

Verzoekers menen dat het onmogelijk is voor verzoekster om terug te keren naar Kosovo, gelet op haar gezondheidstoestand en de medicatie waar zij absoluut behoefte aan heeft. Ze verwijzen ook naar een medisch attest van dokter G, dat hij heeft opgesteld na kennis te hebben genomen van de strekking van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoekster nood heeft aan een transplantatie, dat deze niet mogelijk is in Kosovo en dat de nierdialyse in Kosovo van een middelmatig niveau is.

Verzoekers voeren aan dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de door hen voorgelegde rapporten uitgaande van OSAR en Caritas. Verzoekers voeren tevens aan dat de medicatie niet gratis is in de openbare gezondheidsinstellingen. Kosovo heeft geen systeem van publieke ziekteverzekering noch een ziekteverzekeringwet, noch een fonds voor zulke verzekering. Enkel private ziekteverzekeringscontracten kunnen de toegang tot ambulante zorgen en tot hospitalen verzekeren. Er zijn in Kosovo weinig verzekeringsinstellingen die zulke verzekering aanbieden en er zijn weinig Kosovaren die de middelen hebben om zo'n verzekering te nemen.

Verzoekers wijzen erop dat de IOM bevestigt dat de gezondheidszorgen in Kosovo in theorie gratis worden verstrekt door de publieke instellingen aan specifieke doelgroepen, te weten kinderen tot de leeftijd van 15 jaar, leerlingen en studenten tot het einde van hun basisopleiding, personen van meer dan 65 jaar, naasten van ***gesneuelden?martyrs***, oorlogsinvaliden en andere gehandicapten en hun naaste familie, de begunstigten van sociale bijstand en hun naaste familie en personen die lijden aan een handicap of een ziekte bepaald door het ministerie van Gezondheid. Verzoekers wijzen erop dat dit theorie blijft. De IOM bevestigt dat er officieel een deel van de kosten moet worden betaald, maar verzoekers wijzen erop dat de werkelijkheid is dat het geheel van de kosten moet worden betaald, evenals de medicatie die zagezegd gratis is en dat er veel corruptie is.

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat bij lezing van verzoekers' verzoekschrift blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren maar dat zij er ook in slagen de motieven verrat in de *in casu* bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geven kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek. De formele motiveringsplicht verrat in de wetsartikelen waarvan verzoekers de schending aanvoeren, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekers het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hen toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

In antwoord op verzoekers' concrete kritiek benadrukt de verwerende partij dat hun dossier werd overgemaakt aan een arts-adviseur die een omstandig advies heeft gegeven. Uit dit advies blijkt dat de behandeling voor verzoeksters aandoening beschikbaar is in Kosovo. In dit advies wordt verwezen naar verschillende bronnen die zich tevens in het administratief dossier bevinden. De gemachtigde heeft zich in de bestreden beslissing terecht gesteund op dit advies en overgenomen dat de behandeling en opvolging beschikbaar zijn in het land van herkomst en dat verzoekster kan reizen. Tevens werden in de beslissing motieven toegevoegd inzake de toegankelijkheid van de medicatie en opvolging in Kosovo.

De verwerende partij meent dat, gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt tegen een terugkeer naar Kosovo, het niet kennelijk onredelijk is van de gemachtigde om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. Bij zijn beoordeling heeft de ambtenaar-geneesheer terdege onderzoek gevoerd naar de behandelingsmogelijkheden in Kosovo en zich daarbij gebaseerd op recente gegevens.

In zoverre verzoekers met hun uiteenzetting trachten een nieuwe beoordeling te krijgen van hun aanvraag, wijst de verwerende partij erop dat dit niet de bevoegdheid is van de Raad.

De verwerende partij verwijst ten slotte naar rechtspraak van de Raad van State waarin vermeld wordt dat, al zou de gezondheidszorg in een bepaald land niet optimaal zijn, dit niet inhoudt dat de noodzakelijke zorgen er niet zouden kunnen worden verkregen.

Inzake de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, wijst de verwerende partij erop dat het terugleiden van een vreemdeling ten aanzien van artikel 3 van het EVRM een probleem zou kunnen doen rijzen wanneer er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene een risico loopt op folteringen, onmenselijke of vernederende handelingen, doch deze bepaling impliceert geenszins dat een vreemdeling zonder meer het recht heeft het grondgebied van een bepaalde staat binnen te komen of er te verblijven. De verwerende partij wijst erop dat *in casu* er geen sprake is van ernstige en duidelijke redenen. Verzoekers blijven immers vaag en brengen geen concrete gegevens naar voor en leggen geen bewijskrachtige stukken voor en het advies van de arts-attaché is duidelijk en werd terecht overgenomen in de bestreden beslissing.

Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. De verwerende partij merkt nog op dat het er niet om gaat zich te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van het systeem in een ander land vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot de zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk het zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, toegankelijk is voor de aanvrager.

Inderdaad oordeelde het EHRM dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een staat te blijven louter om de reden dat die staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst.

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het aangehaalde medisch probleem van verzoekster niet aanvaard kan worden als grond om een verblijfsvergunning toe te kennen. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

2.3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster heeft een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Verzoekers verwijzen in het middel naar rapporten van OSAR en Caritas om aan te tonen dat de motieven inzake de behandeling van verzoeksters aandoening en de beschikbaarheid van de zorgen niet correct zijn en zij menen dat met deze door hen ook aan het bestuur voorgelegde rapporten geen rekening werd gehouden.

In de bestreden beslissing wordt melding gemaakt van:

- het advies van de arts-adviseur;

- de Country Fact Sheet van juni 2010 van de International Organisation for Migration, Kosovo, inzake de toegankelijkheid van de zorgen;
- de Law no. 2004/4 van de Assembly of Kosovo, Kosovo Health Law, Section 26 – Section 32 inzake de organisatie van de gezondheidszorg in Kosovo;
- de eigen verklaringen van verzoekster, waaruit blijkt dat zij reeds daar de specifieke behandeling kreeg voor één van haar aandoeningen en dat zij 6000 euro had betaald om naar België te komen wat een vermoeden wekt dat ze financieel draagkrachtig is;
- de omstandigheid dat de beslissing ook geldt voor verzoeksters echtgenoot en hij zich op de arbeidsmarkt kan begeven om financieel bij te springen en dat verzoekster één broer en vijf zussen heeft in Kosovo;
- het REAB-programma van de IOM.

Deze informatie bevindt zich in het administratief dossier.

In het advies van de ambtenaar-geneesheer van 6 september 2011, dat bij de bestreden beslissing gevoegd werd en waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, worden volgende bronnen vermeld:

- de website <http://esk.rks-gov.net/eng/dmdocuments/Health%20Statistics%202009.pdf>;
- de website <http://www.pharmaks.com>;
- informatie afkomstig uit de MedCOI-databank;
- informatie van International SOS van 25 augustus 2011 en van 20 januari 2010 met uniek referentienummer 3524 en 3020.

Deze informatie bevindt zich eveneens in het administratief dossier.

In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat de aandoening van verzoekster behandelbaar is in Kosovo, dat de opvolging beschikbaar is evenals de medicatie. Inzake de toegankelijkheid van de zorgen wordt gewezen op informatie uit het dossier waaruit blijkt dat Kosovo niet beschikt over een systeem van sociale zekerheid, maar dat iedereen die geregistreerd is als Kosovaars burger toegang krijgt tot de ziektezorg. Tevens wordt uiteengezet hoe de gezondheidszorg in Kosovo georganiseerd is. Vervolgens wordt erop gewezen dat verzoekster verklaard heeft dat zij voor één van haar aandoeningen de specifieke behandeling kreeg in Kosovo, dat uit de verklaringen tijdens haar asielrelaas blijkt dat zij 6000 euro heeft betaald om naar België te komen wat een vermoeden wekt dat ze financieel draagkrachtig is, dat haar echtgenoot financieel kan bijspringen evenals haar broer en zussen. Tevens kan verzoekster een beroep doen op het REAB-programma van de IOM.

In het advies van de arts-adviseur van 6 september 2011 wordt verwezen naar de door verzoekster voorgelegde medische attesten en wordt erop gewezen dat verzoekster drie maal per week hemodialyse nodig heeft en dat zij dit reeds kreeg in haar herkomstland alvorens in 2010 naar België te komen. De arts-adviseur verwijst vervolgens voor de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst naar zijn bronnen en concludeert dat hieruit blijkt dat er in Kosovo huisartsen zijn in alle regio's, dat er op districtsniveau ziekenhuizen zijn waar hypertensie kan behandeld worden, dat hemodialyse beschikbaar is in de University Clinical Center te Pristina, dat opvolging door een nefroloog en een endocrinoloog beschikbaar is en dat psychiatrische opvolging, indien nodig, beschikbaar is. De medicatie wordt in detail opgesomd en is beschikbaar in Kosovo.

Waar verzoekers verwijzen naar de geestelijke gezondheidszorg in Kosovo, dient te worden vastgesteld dat in het advies van de arts-attaché wordt vermeld dat uit de door verzoekster voorgelegde medische attesten blijkt dat zij inzake haar psychische klachten medicatie neemt maar geen antidepressiva en dat zij geen psychotherapie krijgt. Hieruit blijkt dat verzoekster in België geen behandeling nodig heeft voor deze klachten, zodat zij zich in het verzoekschrift bezwaarlijk kan beroepen op het feit dat deze klachten in Kosovo niet of moeilijk zullen kunnen behandeld worden.

Inzake haar andere aandoeningen (hypertensie en nierinsufficiëntie) wordt zoals gesteld uitvoerig gemotiveerd en wordt erop gewezen dat volgens verzoeksters eigen verklaring, zij reeds behandeld werd voor haar komst naar België.

Hieruit blijkt dat een grondig onderzoek werd gevoerd naar de beschikbaarheid van de behandeling van verzoekster en naar de toegankelijkheid van de zorgen en de medicatie. De omstandigheid dat de

rapporten van OSAR en Caritas niet uitdrukkelijk worden vermeld in de bestreden beslissing, brengt niet mee dat er een motiveringsgebrek is. Zowel de bestreden beslissing als het advies van de arts-attaché maken melding van verschillende andere bronnen. Een herhaling in het middel van elementen en verwijzingen die verzoekers reeds aanvoerden in de aanvullingen bij hun aanvraag, vermag niet aan te tonen dat de motieven van de bestreden beslissing, die steunen op de stukken van het dossier, zouden steunen op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zouden zijn.

Zoals verzoekers zelf aangeven, dateert het medisch attest dat zij bij het verzoekschrift voegen van na de bestreden beslissing, namelijk van 6 oktober 2011. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen. Er kon bijgevolg geen rekening worden gehouden met dit medisch attest bij het nemen van de bestreden beslissing.

Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen, evenmin als een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekers slagen er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

2.3.4. Artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat verzoekster in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op vernoemd artikel.

Verzoekers beperken zich in het middel tot de bewering dat artikel 3 van het EVRM geschonden is en zij voegen een medisch attest bij van 6 oktober 2011 waarin wordt gesteld dat verzoekster lijdt aan hypertensie en in afwachting van een niertransplantatie, dialyse behoeft en dat de kwaliteit van dialyses in Kosovo middelmatig is. Hierboven werd reeds vastgesteld dat deze aandoeningen die reeds werden vermeld in de medische attesten die verzoekster heeft voorgelegd in het kader van haar aanvraag, werden onderzocht maar dat de arts-adviseur concludeerde dat de behandeling en de medicatie beschikbaar zijn in Kosovo. In de bestreden beslissing werd besloten dat deze behandeling en medicatie ook toegankelijk zijn voor verzoekster. Hierboven werd vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt overwogen dat de zorgen voor verzoekster toegankelijk en beschikbaar zijn en dat een terugkeer naar Kosovo mogelijk is en dat is gebleken dat verzoekster voor haar komst naar België regelmatig een dialyse onderging. Verzoekers tonen bijgevolg niet met concrete gegevens aan dat verzoekster een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

De schending van artikel 3 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

M. DENYS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

griffier.

De voorzitter,

A. DE SMET